

Edukacja dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami w okresie pandemii

Prelegenci:
pedagog mgr Sylwia Kapusta
psycholog mgr Justyna Pręcikowska.

**SOSW „Centrum Edukacji i Rozwoju”
im. Św. Jana Pawła II w Opocznie.**

***„Każdy uczeń jest inny- każdy jest wyjątkowy”
(R. Fiszer)***

**Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy "Centrum Edukacji
i Rozwoju" im. św. Jana Pawła II w Opocznie**

I)Wyzwania szkoły w czasie kształcenia zdalnego osób z niepełnosprawnościami.

- *wykluczenie cyfrowe uczniów i nauczycieli;*
- *brak dostępu do urządzeń i nieumiejętność obsługiwaniania oprogramowania przez uczniów;*
- *brak dostępu do sieci (zarówno uczniów, jak i nauczycieli), problemy z przepustowością Internetu;*
- *brak technicznych możliwości przyłączenia Internetu w niektórych domach;*
- *zbyt mała liczba komputerów w rodzinach wielodzietnych;*
- *brak możliwości samodzielnego uczenia się w przypadku uczniów z niepełnosprawnością intelektualną umiarkowaną i znaczną;*
- *duże obciążenie psychiczne rodziców dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (dużo dodatkowych obowiązków);*
- *brak terapii dla dzieci z dysfunkcjami (m.in. ruchowymi), brak rehabilitacji, integracji sensorycznej, terapii taktylnej, itp.*
- *brak kontaktów i relacji rówieśniczych pomiędzy wychowankami;*
- *obciążenie psychiczne i przemęczenie nauczycieli;*
- *brak szkoleń i wsparcia metodycznego dla nauczycieli;*
- *stres przeżywany przez uczniów i rodziców w związku z nową, trudną sytuacją;*

2) Problemy rodziców w czasie kształcenia zdalnego.

- *dużo kart pracy, a mało zadań praktycznych;*
- *pogorszenie stanu zdrowia dziecka wywołane brakiem terapii;*
- *ciągła opieka nad dzieckiem;*
- *konieczność organizowania dzieciom czasu wolnego;*
- *przejęcie obowiązku edukowania dzieci;*
- *współdzielenie jednego komputera przez rodzeństwo – jako problem organizacyjny dla rodziców.*

3) Trudności uczniów ze specjalnymi - wyjątkowymi potrzebami edukacyjnymi w dobie pandemii.

- Dla wielu uczniów brak bezpośredniego kontaktu i nagłe zaburzenie codziennej rutyny okazały się bardzo trudne. Nauczyciele starali się być jak najbardziej elastyczni, proponowali asynchroniczny model uczenia, dzięki któremu każde dziecko miało szansę na wykonanie zadania w swoim tempie, w dowolnym czasie.
- Na pewno nie udało by się to bez wsparcia rodziców. To oni przekazują informacje między nauczycielami a swoimi dziećmi. Wiemy, że wielu nauczycieli dodatkowo przygotowywało pakiety wydrukowanych materiałów, kart pracy i ćwiczeń, które rodzice odbierali bezpośrednio ze szkoły lub były przesyłane pocztą by uzupełnić zajęcia on-line o analogowe, tradycyjne materiały.
- Są oczywiście dzieci z głęboką niepełnosprawnością, dla których mimo ogromnych starań pedagogów edukacja zdalna okazała się nieefektywna lub w ogóle nie była możliwa. Tutaj trzeba było postawić na maksymalną współpracę z rodzicami, przygotowanie odpowiednich ćwiczeń, zabaw i zadań, które ze wskazówkami nauczycieli mogli wykonywać rodzice.

4) Aspekty funkcjonowania psychospołecznego dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami w okresie pandemii.

- Konieczność izolacji, brak kontaktu z rówieśnikami, osamotnienie generowały spadki nastroju, a niekiedy nawet apatię. Sytuacja w kraju spowodowała zmianę dotychczasowych przyzwyczajeń, zobowiązań oraz redukcję planów.

Te wszystkie aspekty silnie wpłynęły na wszystkich uczniów, ale szczególnie zdestabilizowały funkcjonowanie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnością, którzy doświadczali trudności w zrozumieniu panującej na świecie sytuacji, związanej z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

- Podczas edukacji zdalnej, mimo realizowanych w formie elektronicznej zajęć, uczniowie doświadczali rozmaitych trudności, począwszy od tęsknoty za szkołą, kolegami, nauczycielami po frustrację i obawy o swoje zdrowie i życie.

Owa dynamika przeżywania obciążeń emocjonalnych u dzieci oraz młodzieży jest zależna od trzech kluczowych czynników: kontekstu społecznego, rodzinnego oraz cech osobowościowych.

5) Działania wspierające uczniów w czasie nauki zdalnej - zaspakajanie potrzeb poznawczych.

W kwestii potrzeb poznawczych:

- *realizowanie edukacji zgodnie z założeniami podstawy programowej, ale także działania informacyjne dotyczące aktualnej sytuacji w kraju, możliwych rozwiązań w przyszłości,*
- *dostosowywanie materiałów edukacyjnych do możliwości, potrzeb i trudności uczniów;*
- *przekazywanie wiadomości oraz strategii na temat postępowania w czasie epidemii, organizacji nauki, czasu wolnego, zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz nauki.*

5)A Działania wspierające uczniów w czasie nauki zdalnej - zaspakajanie potrzeb emocjonalnych, społecznych.

W kwestii emocjonalnej:

- zrozumienie doświadczanych emocji oraz towarzyszenie dzieciom w tym trudnym czasie,
- wyjaśnianie i nazywanie tego, co się w danej chwili doświadcza uczeń.

W sferze społecznej:

- bazowanie na deprecjonowanych w obliczu epidemii potrzebach kontaktów społecznych.

Podsumowując:

Sytuacja pandemii silnie wpłynęła na funkcjonowanie zarówno uczniów oraz ich rodziców, jak i nauczycieli, specjalistów.

Konieczne było elastyczne podejście do nowych form edukacji oraz modyfikacja przyjętych dotąd wypracowanych sposobów wspierania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Uczniowie z pomocą swoich nauczycieli oraz rodziców starali się wypełniać obowiązki uczniowskie oraz także pokonywać swoje słabości każdego dnia. Nauczyciele w swojej pracy wykorzystują rozmaite formy kontaktu i pomocy, by w optymalny sposób wspierać uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Najważniejszą konkluzją jest fakt, iż pomimo licznych przeciwności uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w dalszym ciągu na miarę dostępnych środków i możliwości mają zapewnione profesjonalne wsparcie swoich nauczycieli i specjalistów.

Uczniowie mogą liczyć na pomoc w radzeniu sobie w kryzysach, sytuacjach trudnych, ale również w kwestii budowania i podtrzymywania relacji społecznych.

*Dziękujemy
za uwagę ! ☺*